

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Vtipná exkurze do kladenských dějin

Je jen málo divadel, která dokáží zároveň pobavit i poučit. Kladenský V.A.D. to nejen dokáže, ale dělá to už téměř jedenáct let a dělá to výborně.

Soubor překypující nápady a řemeslnou kvalitou to dokázal i ve včerejším představení na prknech Kulturního domu. Ta tentokrát nepředstavovala svět, ale docela obyčejné i neobyčejné Kladno, které dalo světu tolik, a přesto není velkoměstem.

Hříčkou byl už název hry, který v sobě skrýval chemické označení železa a přitom odkazoval na rozverný divadelní útvar. Hříčkami nabitě bylo i představení, které tak přímo vybízí k tomu, aby ho člověk viděl vícekrát. A věřte, že se to vyplatí.

Debatovat o hře můžou i kolemjdoucí

Rozhovor s hlavním autorem představení Kazimírem Lupincem

Rozhovoru s hlavním autorem souboru Kazimírem Lupincem jsem se docela bála. Soubor má rád recesi, tak jsem nevěděla, co mám čekat. Kazimír byl na mě ale moc hodný. Možná to bylo i tím, že mu opravdu nebylo dobře.

Mohl byste nám představit váš soubor?

My jsme amatérský soubor z Kladna. Divadlo spolu děláme zhruba jedenáct let. V Kladně hrajeme většinou jednou měsíčně. Orientujeme se na autorské divadlo, což podle některého výkladu nevylučuje vzít si existující hru a předělat ji. Respektive předlohu, předělávat hru by se mi asi moc nechtělo, takže spíš vezmeme knížku a zdramatizujeme ji.

Říkal jste, že jste spolužáci z gymplu.

Ten začátek se vyvinul z party na gymplu. Ti lidé cítili, že by spolu rádi ještě něco dělali. Padlo to na divadlo a postupně formou inzerátů nebo takového průběžného nabalování se, se soubor ustálil na současných asi dvanácti, třinácti lidech.

Vy jste u většiny her napsaný jako autor a režisér.

Jako autor. V režii mám samozřejmě nějakou vstupní představu, ale vzhledem k tomu, že ve všech hrách hraji, tak do toho hodně mluvím i všichni ostatní. A bez přehánění, když jde okolo kolemjdoucí, tak se nebráním tomu, aby se zapojil do debaty. A musím říct a zalibovat si, že za ta léta máme hodně vytříbený a podobný vkus, takže se nám vůbec nestává, že bychom se při zkoušení nějak hádali. Jen říkáme nápady, a když je to ono, tak to hned všichni vědí.

V současné době bydlíte všichni v Kladně? Teď se malíčko rozprcháváme. Dva stěžejní lidé se odstěhovali do Prahy, ale duši zůstávají Kladeňáci a jezdí tam často. A pak jsme se taky rozprchli na periferie, do těch rodinných domků.

Jak vznikla hra Fe-erie o Kladně? Nabízí se, že je to hra na objednávku.

Není. A dokonce podle mě ani o nás Kladno dostatečně neví. Pan primátor je

tedy náš fanda, ten si to asi uvědomuje, ale ta kulturní sekce tam... Oni pořádají takové ty komerční věci a o kulturu jako takovou se moc nestarají a ani jí podle mě moc nerozumějí.

Vy ale reprezentujete město docela slušně. Dostáváte od něj alespoň nějaké peníze, příspěvky?

My když si napíšeme grant, a děláme to většinou jen na novou hru, což představuje jednorázovou větší investici do scény a kulís, tak musím říct, že peníze dostaneme. Ne tedy o co si řekneme, ale polovinu. Takže možnost nějakých peněz tam je. Ale na druhou stranu musím říct, že když chceme zkoušet, tak máme možnost ve dvou divadelních sálech. V prvním stojí zkouška 3500 a ve druhém 1600. Ale tam je plíseň. Takže když soubory kolem říkají, že zkoušejí u nich v kulturáku za symbolických pět set na rok, tak jen tiše závidíme.

Tak nějak to máme my. Tak si toho važte.

Pokračování na další straně

Debatovat o hře můžou i kolemjdoucí

Pokračování z předchozí strany

Máte výtečně zpracovanou historii města, zvou si vás nyní školy?

My pro školy moc nehrajeme, ale chtěli bychom to napravit. Ve Fe-erii máme role, které se alternují, a tím jsme mimo jiné sledovali to, abychom mohli hrát ve všední dny. Takže teď bychom chtěli vstoupit do jednání s gymplem a pro něj zahrát. Jinak pro školy už jsme hráli, ale to bylo kdysi a tak na to chceme navázat a vypěstovat si zároveň nějaké diváky.

Co máte v současné době na repertoáru?

My hrajeme Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka, Tajemný VAD v Karpatech, Rozmarné léto a Fe -érii.

Na všech hrách máte hlavní podíl Vy?

To se dá říct, že ano. Ale na druhou stranu opravdu bez toho dalšího procesu zkoušení by úspěch byl poloviční.

V Tajemném VADu máte zajímavost, že vám části hry namluvil obávaný pan profesor (prof. PhDr. Jan Čiřař, CSc., český divadelní historik, teoretik a kritik, pozn. red.). Jak ten nápad vznikl?

Já už si na to pořádně nevzpomínám. Kdo ho zná, tak ví, že má specifický projev, svou vlastní dikci, takže k tomu archaickému textu se to přímo nabízelo. A navíc ta hra je o hledání divadelního tvaru, je to vlastně taková dramaturgická hříčka, takže bylo jasné, že Verne musí být teatrolog.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

Jsmo, protože se nám tady opravdu hrálo dobře. Publikum bylo fajn a je vidět, že si ho tady pěkně hýčkáte a pěstujete.

Ať si kdo chce, říká co chce

Vlastimil Platil

Mám rád autorské divadlo. Byl to specifický útvar, pro nás možná trochu školometský, ale zadařilo se.

Vlad'ka Holanová

Mně se to moc líbilo.

Standa Hájek

Bylo to pěkné, paráda. Viděl jsem to poprvé a bavilo mě to. Byl jsem tady s důchod'ákem a lidé říkali, že právě tohle prožili, ty věci z komunismu. Super.

Tomáš Fiala

Mně se představení velmi líbilo. Líbilo se mi, jak přirozeně bylo zahrané a že humor se dá dělat i bez velkého násilí a přirozeně.

Jaroslava Pokorná

Mně se to hrozně moc líbilo. Já jsem vůbec nečekala, když jsem si přečetla o čem to je, že to bude tak dobré. Že se tak pobavím a že se i něco dozvím. Takže pro mě výborné.

Michal Šturma

Mně se líbilo, že představení bylo autor-

ské, připadalo mi velice svěží. Takže se mi to velice líbilo.

Kateřina Pilská

Mně se to dnes moc nelíbilo, nebyl to šálek mé kávy.

Jaroslav Kudla

Představení se mi líbilo, hodně se mi to líbilo. Líbilo se mi prokládání historickými vsuvkami a spojení textu s obrazovou složkou.

Ivana Kalová

Napiš, že to byla extraliga.

Miroslav Nyklíček

Protože jsem už tento soubor viděl dříve, čekal jsem, že budou dobří a neklamali mě. Mám rád autorské divadlo a když ho někdo umí, jako V.A.D., je to příjemný zážitek.

Takže jedině, co mě trochu na včerejším představení zamrzelo, bylo pomalejší tempo v některých scénách tří hlavních představitelů v šatně. Trochu to vypadalo, jakoby si nebyli jisti v textu a i když z toho vždycky s bravurou vybrusili, pocit něčeho

nedotaženého zůstal.

To je ale naproste nic v porovnání s tím, co všechno kladeňáci předvedli. Do jednoho představení dokázali vtěsnat nápadů a vtípků na pět her a všechny je nádherně prodali. Nezbývá než litovat, že klášterečtí diváci neměli možnost (snad jen zatím) vidět Tajemný VAD v Karpatech, který zpracovává téma pro běžného diváka přeci jen známější.

ŽŇOVINY vám přinesli

www.sdruzeniklas.cz

Zdeňka a Míra Nyklíčkoví
a Honza Valta

a společnost

UNIPROGRAM

Kláštrec nad Ohří